

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, miejsce siedziby Arnhem (Niderlandy) w dniu 22 kwietnia 2016 r. – Jan Theodorus Arts/Veevoederbedrijf Alpuro BV

(Sprawa C-227/16)

(2016/C 279/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, miejsce siedziby Arnhem

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Jan Theodorus Arts

Druga strona postępowania: Veevoederbedrijf Alpuro BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ważny jest zbiór klauzul zawarty w umowie pomiędzy gospodarstwem zajmującym się tuczem cieląt a przedsiębiorstwem integracyjnym, [...] z którego wynika, że płatność jednolita przyznana gospodarstwu zajmującemu się tuczem cieląt zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 73/2009⁽¹⁾ z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników przypada przedsiębiorstwu integracyjnemu poprzez odliczenie od ceny za tuczone cielęta, mając na względzie cele tego rozporządzenia, zwłaszcza zapewnienie rolnikom odpowiedniego poziomu życia w drodze bezpośredniego wsparcia dochodowego, jak i promowanie zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt, środowiska oraz dobrostanu zwierząt?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: Czy z uwagi na istniejącą sprzeczność z celami rozporządzenia nr 73/2009 sądy krajowe są uprawnione do zmiany umowy na podstawie zasady *clausula rebus sic stantibus* w taki sposób, aby powstałe wskutek nieważności niekorzystne warunki dla przedsiębiorstwa integracyjnego zostały w całości lub w części usunięte, zwłaszcza poprzez obniżenie ceny za tuczone cielęta?

⁽¹⁾ Rozporządzenie ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. 2009, L 30, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Merck KGaA/Merck & Co. Inc. i in.

(Sprawa C-231/16)

(2016/C 279/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Merck KGaA

Strona pozwana: Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme Corp, MSD Sharp & Dohme GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „tej samej podstaw[y]” w art. 109 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie unijnego znaku towarowego⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że utrzymywanie i użytkowanie strony internetowej dostępnej w identyczny sposób na całym świecie i tym samym w całej Unii pod tą samą domeną, z powodu której wytoczone zostały powództwa o naruszenie między tymi samymi stronami przed sądami różnych państw członkowskich – jedno na podstawie unijnego znaku towarowego, a drugie na podstawie krajowego znaku towarowego, spełnia tę przesłankę?
- 2) Czy pojęcie „tej samej podstaw[y]” w art. 109 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie unijnego znaku towarowego należy interpretować w ten sposób, że pojęcie to obejmuje utrzymywanie i użytkowanie stron dostępnych w Internecie w identyczny sposób na całym świecie i tym samym w całej Unii pod domenami „facebook.com” lub „youtube.com” lub „twitter.com” w każdym przypadku – w odniesieniu do danej domeny „facebook.com” lub „youtube.com” lub „twitter.com” – pod tą samą nazwą użytkownika, z powodu których wytoczone zostały powództwa o naruszenie między tymi samymi stronami przed sądami różnych państw członkowskich – jedno na podstawie unijnego znaku towarowego, a drugie na podstawie krajowego znaku towarowego?
- 3) Czy art. 109 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 należy interpretować w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego „inny niż sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo” o naruszenie unijnego znaku towarowego poprzez utrzymywanie strony internetowej dostępnej w identyczny sposób w na całym świecie i tym samym również w całej Unii pod tą samą domeną, przed którym zgodnie z art. 97 ust. 2 i art. 98 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia dochodzone są roszczenia dotyczące czynności naruszenia lub groźby naruszenia na terytorium któregośkolwiek z państw członkowskich, powinien uznać swoją niewłaściwość zgodnie ze wspomnianym art. 109 ust. 1 lit. a) w zakresie podwójnej identyczności jedynie w odniesieniu do terytorium tego innego państwa członkowskiego, gdzie znajduje się sąd, przed którym „najpierw” wytoczono powództwo o naruszenie krajowego znaku towarowego identycznego z unijnym znakiem towarowym będącym przedmiotem postępowania przed „sąd[em] inny [m] niż sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo” i ważnego dla identycznych towarów, poprzez utrzymywanie i użytkowanie strony internetowej dostępnej w identyczny sposób w na całym świecie i tym samym również w całej Unii pod tą samą domeną, czy też w tym przypadku „sąd, inny niż sąd przed którym najpierw wytoczono powództwo” powinien uznać swoją niewłaściwość w zakresie podwójnej identyczności w odniesieniu do wszystkich dochodzonych przed nim zgodnie z art. 97 ust. 2 i art. 98 ust. 1 lit. a) wspomnianego rozporządzenia roszczeń dotyczących czynności naruszenia lub groźby naruszenia na terytorium któregośkolwiek z państw członkowskich i tym samym na terytorium całej Unii?
- 4) Czy art. 109 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 należy interpretować w ten sposób, że „sąd [państwa członkowskiego] inny niż sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo” o naruszenie unijnego znaku towarowego poprzez utrzymywanie stron dostępnych w Internecie w identyczny sposób na całym świecie i tym samym również w całej Unii pod domenami „facebook.com” lub „youtube.com” lub „twitter.com” w każdym przypadku – w odniesieniu do danej domeny „facebook.com” lub „youtube.com” lub „twitter.com” – pod tą samą nazwą użytkownika, przed którym zgodnie z art. 97 ust. 2 i art. 98 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia dochodzone są roszczenia dotyczące czynności naruszenia lub groźby naruszenia na terytorium któregośkolwiek z państw członkowskich, powinien uznać swoją niewłaściwość zgodnie ze wspomnianym art. 109 ust. 1 lit. a) w zakresie podwójnej identyczności jedynie w odniesieniu do terytorium tego innego państwa członkowskiego, gdzie znajduje się sąd, przed którym „najpierw” wytoczono powództwo o naruszenie krajowego znaku towarowego identycznego z unijnym znakiem towarowym będącym przedmiotem postępowania przed „sąd[em] inny[m] niż sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo” i ważnego dla identycznych towarów, poprzez utrzymywanie i użytkowanie stron dostępnych w Internecie w identyczny sposób w na całym świecie i tym samym również w całej Unii pod domenami „facebook.com” lub „youtube.com” lub „twitter.com” w każdym przypadku – w odniesieniu do danej domeny „facebook.com” lub „youtube.com” lub „twitter.com” – pod tą samą nazwą użytkownika, czy też w tym przypadku „sąd inny niż sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo” powinien uznać swoją niewłaściwość w zakresie podwójnej identyczności w odniesieniu do wszystkich dochodzonych przed nim zgodnie z art. 97 ust. 2 i art. 98 ust. 1 lit. a) wspomnianego rozporządzenia roszczeń dotyczących czynności naruszenia lub groźby naruszenia na terytorium któregośkolwiek z państw członkowskich i tym samym na terytorium całej Unii?

- 5) Czy art. 109 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 należy interpretować w ten sposób, że wycofanie powództwa wytoczonego przed „sąd[em] [państwa członkowskiego] inny[m] niż sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo” o naruszenie unijnego znaku towarowego poprzez utrzymywanie dostępnej w identyczny sposób na całym świecie i tym samym w całej Unii strony internetowej pod tą samą domeną, przed którym najpierw dochodzone były zgodnie z art. 97 ust. 2 i art. 98 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia roszczenia dotyczące czynności naruszenia lub groźby naruszenia na terytorium któregośkolwiek z państw członkowskich, w odniesieniu do terytorium tego innego państwa członkowskiego, gdzie znajduje się sąd, przed którym „najpierw” wytoczono powództwo o naruszenie krajowego znaku towarowego identycznego z unijnym znakiem towarowym będącym przedmiotem postępowania przed „sąd[em] inny [m] niż sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo” i ważnego dla identycznych towarów, poprzez utrzymywanie i użytkowanie tej samej strony internetowej dostępnej w identyczny sposób w na całym świecie i tym samym również w całej Unii pod tą samą domeną, sprzeciwia się stwierdzeniu niewłaściwości przez „sąd inny niż sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo” na podstawie wspomnianego art. 109 ust. 1 lit. a), w zakresie podwójnej identyczności?
- 6) Czy art. 109 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 należy interpretować w ten sposób, że wycofanie powództwa wytoczonego przed „sąd[em] [państwa członkowskiego] inny[m] niż sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo” o naruszenie unijnego znaku towarowego poprzez utrzymywanie stron dostępnych w Internecie w identyczny sposób na całym świecie i tym samym również w całej Unii pod domenami „facebook.com” lub „youtube.com” lub „twitter.com” w każdym przypadku – w odniesieniu do danej domeny „facebook.com” lub „youtube.com” lub „twitter.com” – pod tą samą nazwą użytkownika, przed którym zgodnie z art. 97 ust. 2 i art. 98 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia dochodzone są roszczenia dotyczące czynności naruszenia lub groźby naruszenia na terytorium któregośkolwiek z państw członkowskich, powinien uznać swoją niewłaściwość zgodnie ze wspomnianym art. 109 ust. 1 lit. a) w zakresie podwójnej identyczności jedynie w odniesieniu do terytorium tego innego państwa członkowskiego, gdzie znajduje się sąd, przed którym „najpierw” wytoczono powództwo o naruszenie krajowego znaku towarowego identycznego z unijnym znakiem towarowym będącym przedmiotem postępowania przed „sąd[em] innym niż sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo” i ważnego dla identycznych towarów, poprzez utrzymywanie i użytkowanie stron dostępnych w Internecie w identyczny sposób w na całym świecie i tym samym również w całej Unii pod domenami „facebook.com” lub „youtube.com” lub „twitter.com” w każdym przypadku – w odniesieniu do danej domeny „facebook.com” lub „youtube.com” lub „twitter.com” – pod tą samą nazwą użytkownika, sprzeciwia się stwierdzeniu niewłaściwości przez „sąd inny niż sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo” na podstawie wspomnianego art. 109 ust. 1 lit. a) w zakresie podwójnej identyczności?
- 7) Czy art. 109 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie unijnego znaku towarowego należy interpretować w ten sposób, że ze sformułowania „w przypadku gdy dane znaki towarowe są identyczne i ważne dla identycznych towarów lub usług” wynika w razie identyczności znaków towarowych niewłaściwość „sąd[u] inn[ego] niż sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo”, tylko w takim zakresie, w jakim unijny znak towarowy i dany krajowy znak towarowy są zarejestrowane dla tych samych towarów lub usług, czy też „sąd inny niż sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo” w ogóle nie jest właściwy, nawet jeżeli będący przedmiotem postępowania przed tym sądem unijny znak towarowy jest chroniony w odniesieniu do dalszych – niechronionych innym krajowym znakiem towarowym – towarów lub usług, w odniesieniu do których zakwestionowane czynności mogą być identyczne lub podobne?

⁽¹⁾ Dz.U. L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 30 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 27 kwietnia 2016 r. – Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García i Juan Gregorio Benito García/Contimark S.A. i Jordi Socías Gispert

(Sprawa C-243/16)

(2016/C 279/17)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n°30 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García i Juan Gregorio Benito García